

LXXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæsen og om Regler for Eftergivelse af Fattighjælp.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 28de Marts 1887.)

Efter Udvalgets Mening vilde en gjen- nemgaaende Revision af hele vor Fattiglov- givning være ønskelig, baade fordi Befolk- ningen nu lever under andre Forhold end de, der fandt Sted ved denne Lovgivnings Tilblivelse, og fordi den almindelige Ansku- else om Samsfundets Forpligtelse lige over for dets til Hjælp trængende Medlemmer i Meget har forandret sig. Kan dette Maal nu end for Tiden ikke naas, navnlig ikke i indværende Rigsdagssamling, tror Udvalget dog, at den Veilighed, som det foreliggende Forslag tilbyder, bør benyttes til at ind- føre Forbedringer i de nu bestaaende For- hold.

Udvalget er navnlig enigt om, at Læge- hjælp m. v. i Sygdomstilfælde, som fore- slaet i Forslagets § 3, ikke bør betragtes som Fattighjælp, men har dog ment, at der burde tilføies en Bestemmelse om, at denne Begunstigelse ikke bør udstrækkes til dem, der samtidig modtager egentligt Underholdsbidrag.

Til Forslagets § 4 har Udvalget stillet den Ændring, at den Tid, i hvilken det for- dres, at den Understøttede skal have forsør- get sig selv, udvides til 2 Aar, samt at det skal oplyses, at den Understøttede er ude af Stand til at erstatte det Oppebaarne. Ud- valget har ment paa denne Maade, uden at krænke Samsfundets berettigede Interesser, at kunne raade Bod paa en af vor nu gjæl- dende Fattiglovgivnings haardeste Bestem- melse, nemlig at den, der een Gang har bæret nødsaget til at søge offentlig Hjælp, kun ved en ofte for ham uoverkommelig Til- bagebetaling eller ved en ofte uopnaelig Ester- givelse kan erhverve Ret til at fordre sine borgerlige og politiske Rettigheder tilbage.

Udvalgets Flertal, nemlig samt- lige Medlemmer med Undtagelse af Brockenhuus-Schack og Rosen, har ikke næret Betænknelighed ved at gaa ind paa